

עין משפט
נר מצוה

כו:

הישן תחת המטה פרק שני סוכה

מסורת הש"ס

סד א טשי"ע א"ח סי'
ל"א טע"ף א':
ב ב טשי"ע א"ח סי' ד
טע"ף טו:
ב ג טשי"ע סי' ר"א:
בז ד מ"י פ"ד מהלכות
מפלין הלכה א' סמנ
טע"ן כ טשי"ע א"ח סי'
כ טע"ף י:
כח ה ר מ"י פ"ו מה'ל'
טובה הלכה ו סמנ
טע"ן מנ טשי"ע א"ח סי'
מלגט טע"ף כ:

רבינו חננאל

ואינו אוחז בקציעה, פי'
היא הטבלא, דברי ר'
יעקב, והכמים אומרים
ישן אדם שינת עראי,
והוא כרי הילוך מאה
אמה, אבל שינת קבע
יותר מזה אסור, אמר
רב אסור לאדם לישן
ביום יותר משינת הסוס,
והוא שחן נשמי, תיאר ר'
יוסי אומר הילדים, בזמן
ששוחטין עמיהם, הולצין
בין ביום ובין בלילה,
ואחר כך ישימין ואקשיטין
ש"ם בעל קרי אסור
התפילין, וישן מפי'
שרגלין בטומאה, הולצין
[שישן] בעל קרי אינו
אסור בתפילין, תיר שבת
שישם מטהו בתפילין,
אינו אוחז לו ברצועה
לא בקציעה, עד שיטול
דיו ויסירם מראשו, ספני
היהוים עסקיות הן.
מעשה שהביאו לרבן יוחנן
מן זכאי לטעום התבשיל
כו, תיבא לא שהלכת על
אלא טרעו להתמר על
צנפן, אבל הלכה, אמר
אדם אכילת עראי חזן
לסוכה, והרצה להחמיר
על עצמו מהחמיר.

נטלו במטה. פירש בקונט' משום נקיות ובהנחם פירש כן דרבי
צדוק כהן הוה דמוכח פ' מי שמתו וברכות דף י"ט: וצדוק
פרק כל פסולי המוקדשין (בכורות דף לו.) והיה אובל על טהרת
תרומה וידים שניות הן ופוסלות את
דבר דכפיק' דשנת (דף י"ז.) דלפי'
פחות מכביצה מקבל טומאה כדמוכח
פרק שני דמס' טהרות (מ"א.) דתנן
אין זו כביצה הוא טמא והכל טהור:
ולא בירך אחריו. סבר לה כרבי
יהודה דפרק שלשה שאכלו
(ברכות דף מט.) דדרש ואכלת ושבעת
וברכת אכילה שיש בה שביעה דהיינו
כביצה ור"מ פליג ואמר דמברכין
בכיות וגדלה הלכה כותיה מדאמר'
פרק כ"ד מברכין (שם דף נ"ח: ושם)
א"ר חייה בר אבא אני ראיתי את
ר' יוחנן שאכל זית מליח וצירק עליו
מחלה וסוף ועוד אמר' פרק שלשה
שאכלו (שם דף מ"ח.) ושם א"ר חייה
בר אבא א"ר יוחנן לעולם אינו מוציא
רביס יד חובתן עד שאכל חית
דגן וכן אמר רב הונא בר יהודה
שמהן דרב ומתוך הירושלמי משמע
דבבירה לא צעיקן כוית דלפילו
פרידה אחת של ענב או פרידה אחת
של רימון טעונה ברכה לפניה
ולאחריה והכי איתא צירוק' ברש
כ"ד מברכין ר' יוחנן נכס זיתא
וצרך לפניה ולאחריה והוה ר' חייה
בר אבא מתמכל ביה ואמר ליה ר'
יוחנן בצלחה מה את מתמכל בי
לית לך כל שהוא ממין שבעה טעון
ברכה לפניה ולאחריה אית ליה ומה
צירוק ליה מפני שגרעינתו ממעטתו
ולית ליה לרבי יוחנן שגרעינתו
ממעטתו ויה עבד ליה ר"י משום
בריה מילתיה דרבי יוחנן אמרה שכן
אפילו פרידה אחת של ענב או פרידה
אחת של רימון שהיא טעונה ברכה
לפניה ולאחריה ובהש"ס שלנו יש כעין
מעשה זה פרק כ"ד מברכין (שם דף

ולא יאחו בקציעה. הן מפילין עמנן דפוס מושבן ורלועין) ודומה לו
נמק' גיטין בהניחין (דף נ"ח.) ארבעים כהן קאזי מפילין: לישן
ביום. מפני צטול תורה: דמר. רבה בר רב הונא: כרז. דלמנו
למד מדת שינתו שהיה ישן
ואינו אוחז בקציעה דברי רבי יעקב והכמים
אומרים ישן אדם בתפילין שינת עראי אבל
לא שינת קבע וכמה שינת עראי כרי הילוך
מאה אמה אמר רב אסור לאדם לישן
ביום יותר משינת הסוס וכמה שינת הסוס
שיתין נשמי אמר אביי שנתיה דמר כדרב
דורב כדרבי ודרבי כדרוד: דרודו כרסומיא
דסומיא שיתין נשמי יאביי הוה ניים
כרמעיל מפומבדיתא לבי כובי קרי עליה
רב יוסף יעד מתי עצל תשכב מתי תקום
משנתך ת"ר הנכנס לישן ביום רצה חולץ
רצה מניח בלילה חולץ ואינו מניח דברי
רבי נתן רבי יוסי אומר הילדים לעולם
חולצין ואינן מניחין מפני שרגילין בטומאה
לימא קסבר רבי יוסי בעל קרי אסור להניח
תפילין אמר אביי בילדים ונשותיהן עמהן
עסקינן שמא יבואו לידי הרגלה דבר ת"ר
ישכח ושמא ממתו בתפילין אוחז אוחז לא
ברצועה ולא בקציעה עד שיטול ידיו ויטלם
מפני שהיה עסקניות הן: מתני' מעשה
והביאו לו לרבן יוחנן בן זכאי לטעום את
התבשיל ולר"ג שני כותבות ורלי של מים
ואמרו העולם לסוכה וכשנתנו לו לר'
צדוק אוכל פחות מכביצה נטלו במטה
ואכלו חזן לסוכה ולא בירך אחריו:
גמ' מעשה לסתור חסורי מחסרא והכי
קתני אם בא להחמיר על עצמו מחמיר
ולית ביה משום יורא ומעשה נמו והביאו
לו לרבן יוחנן בן זכאי לטעום את
התבשיל ולר"ג שני כותבות ורלי של מים
ואמרו

הוא אוחז בקציעה, פי'
היא הטבלא, דברי ר'
יעקב, והכמים אומרים
ישן אדם שינת עראי,
והוא כרי הילוך מאה
אמה, אבל שינת קבע
יותר מזה אסור, אמר
רב אסור לאדם לישן
ביום יותר משינת הסוס,
והוא שחן נשמי, תיאר ר'
יוסי אומר הילדים, בזמן
ששוחטין עמיהם, הולצין
בין ביום ובין בלילה,
ואחר כך ישימין ואקשיטין
ש"ם בעל קרי אסור
התפילין, וישן מפי'
שרגלין בטומאה, הולצין
[שישן] בעל קרי אינו
אסור בתפילין, תיר שבת
שישם מטהו בתפילין,
אינו אוחז לו ברצועה
לא בקציעה, עד שיטול
דיו ויסירם מראשו, ספני
היהוים עסקיות הן.
מעשה שהביאו לרבן יוחנן
מן זכאי לטעום התבשיל
כו, תיבא לא שהלכת על
אלא טרעו להתמר על
צנפן, אבל הלכה, אמר
אדם אכילת עראי חזן
לסוכה, והרצה להחמיר
על עצמו מהחמיר.

טע"ף טו:
ב ג טשי"ע סי' ר"א:
בז ד מ"י פ"ד מהלכות
מפלין הלכה א' סמנ
טע"ן כ טשי"ע א"ח סי'
כ טע"ף י:
כח ה ר מ"י פ"ו מה'ל'
טובה הלכה ו סמנ
טע"ן מנ טשי"ע א"ח סי'
מלגט טע"ף כ:

תורה אור השלם

1. עד מתי יצול תשכב
מתי תקום משנתך.
מ"ט ו ט

גיליון הש"ס

הש"ס ר"ח בביעיל וכו'
דפוסים בספרים אחר, עין
תשובת הרב
מהדורה תשי"ב פ"ח סי'
כ:

לענין רש"י

אל"כ"ש (אלי"טו).
ב"ס.

מוסף רש"י

העולם לסוכה. כל
מינה דסוכה נקט גלגון
עליה משפת סוכה, לפי
שרוקן עשין סוכתיהן
כחש כגן ושבח כו"ו.
נטלו במטה וכו'. שלשה
קולין נהג בו, אחת שלא
נטל ידיו אלא מפה כ"ך
ידיו משום איתת דתפת
וחזן לביה אלא ולא כ"ך
אחריו ויורא ע"ו.